

8STE JAARGANG, NR. 133
22 FEBRUARI 2010

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

5 BOEKEN

6 PLATEN

Ed Baatsen, Black Gold 360, Ab
 Baars, Tim Langedijk, Eberhard
 Weber, Bram Stadhouders e.a.

12 CONCERTEN

Pat Metheny, Benjamin Herman e.a.

15 OVERIGE ARTIKELEN

pg 15: IM Roger Guérin

pg 16: Dé jazzposterwinkel

JAZZFLITS 134

staat 8 maart op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

JOHN DANKWORTH DOOD

De Britse saxofonist/klarinetist en orkestleider John Dankworth is 6 februari op 82-jarige leeftijd overleden. Zijn vrouw, de zangeres Cleo Laine, maakte dat die dag tijdens een concert in theater The Stables in Buckinghamshire bekend.

Dankworth en Laine richtten dat theater veertig jaar geleden op en juist op 6 februari werd dat daar met een speciaal concert gevierd. John Dankworth was al sinds oktober vorig jaar ziek. In een rolstoel speelde hij in november nog tijdens het London Jazz Festival. Dankworth was een van de grote namen van de Britse jazz, maar was ook daarbuiten actief. Bijvoorbeeld als muzikaal leider bij de vocalisten Frank Sinatra, Nat King Cole, Ray Charles en Ella Fitzgerald. Begin jaren vijftig verwierf Dankworth grote bekendheid met zijn Dankworth Seven, met onder anderen zijn toekomstige vrouw als lid. De Seven oogstte in de VS waardering bij orkestleider Duke Ellington en trompettist Louis Armstrong. Midden jaren vijftig richtte Dankworth een eigen bigband op, waarmee hij zo'n twintig jaar optrad.

GILLESPIE SPECIAL PRIJSVRAAG

Samen met het Metropole Orkest geven James Moody, Jon Faddis, Steve Turre en Giovanni Hidalgo op 20 maart een concert in het World Forum Den Haag. Ze brengen die avond een eerbetoon aan Dizzy Gillespie. Als JazzFlits-lezer maakt u kans op twee gratis kaarten. Als u tenminste het antwoord weet op een niet al te moeilijke vraag. Kijk snel op pag. 15. Wie het eerst komt, wie het eerst maalt!

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

TROMPETTIST ROGER GUÉRIN VERDRONKEN

De Franse trompettist Roger Guérin is 6 februari door verdrinking om het leven gekomen. Een maand eerder vierde hij zijn 84ste verjaardag. Guérin was een Europees jazzmusicus van naam. Hij speelde met jazziconen als gitarist Django Reinhardt, trompettist Louis Armstrong, saxofonist Charlie Parker, trompettist Dizzy Gillespie, orkestleider Quincy Jones en drummer Kenny Clarke.

...lees ook het In Memoriam van Erik Garrette op pagina 15

ACK VAN ROOYEN VIERT 80STE VERJAARDAG

Het was een ouderwetse jazzavond op 6 februari in de Haagse Regentenkamer. Met veel bekende 'jazzcats' werd daar de tachtigste verjaardag van Ack van Rooyen gevierd. Op de foto ziet u van links naar rechts Peter Tiehuis (gt), Simon Rigter (ts), Hans Braber (dr), de jarige (flugelhorn), Ruud Ouwehand (b), Juraj Stanik (p) en Wim Minnaar (tp). Maar ook onder anderen Bart van Lier (tb), Heleen Schuttevaër (p, voc), Hein van der Gaag (p) en Michael Varekamp (tp) betraden het podium. Journalist Bert Jansma hield een toespraak en kondigde Van Rooyens komende cd 'Celebration' aan. Het massaal toegestroomde publiek kan aan een klinkende avond terugdenken.

Tekst en foto: George Dankmeyer.

NIEUWS

Eric Vloeimans naar VS en Canada

Eric Vloeimans' Fugimundi is van 20 februari tot en met 8 maart op tournee in de VS en Canada. Trompettist Vloeimans, gitarist Anton Goudsmit en pianist Harmen Fraanje treden onder meer op in Vancouver, Oakland, La Jolla, Chicago, Des Moines, Washington en Ottawa. Het trio was in oktober 2008 ook al in de VS. Dat leverde toen de cd 'Live at Yoshi's' op. Fugimundi treedt 22 februari andermaal in deze Oaklandse jazzclub op.

Rabobank blijft hoofdsponsor Amersfoort Jazzfestival

De Rabobank Amersfoort blijft de komende drie jaar hoofdsponsor van het Amersfoort Jazzfestival. Op 7, 8 en 9 mei 2010 vindt de 31ste editie van het festival plaats.

Kenny Wheeler maakt selectie voor Neue Deutsche Jazzpreis

Trompettist Kenny Wheeler heeft de drie formaties geselecteerd die dit jaar meedingen naar de vijfde Neue Deutsche Jazzpreis. Het zijn de trio's van pianiste/zangeres Olivia Trummer, saxofonist Wolfgang Fuhr en pianist Tim Allhoff. Zij strijden 13 maart in Mannheim om de eer en 10.000 euro. Het aanwezige publiek maakt de keuze. Eerder wonnen onder anderen Frederik Köster, Johannes Enders en Der Rote Bereich de prijs.

OVERLEDEN

Jake Hanna, 12 februari 2010 (78)

Drummer Jake Hanna is 12 februari in Los Angeles overleden aan een bloedziekte. Vanaf de jaren vijftig was hij lid van tal van bigbands, bijvoorbeeld die van Maynard Ferguson, Woody Herman en Herb Pomeroy. Medio jaren zestig had hij in New York een vaste baan in het orkest van de Merv Griffin televisieshow. Toen de show enige jaren later naar Californië verkaste, ging Hanna mee. Aan de West Coast speelde hij met onder anderen saxofonist Richie Kamuca, trombonist Carl Fontana en in Supersax. Aan de formatie die George Wein begin jaren zestig samenstelde voor optredens in de Storyville Club in Boston, dacht Hanna met het meeste genoeg terug. Hij speelde daarin met trompettist Buck Clayton, saxofonist Bud Freeman, klarinettist Pee Wee Russell, trombonist Vic Dickenson en zanger Jimmy Rushing. Vorig jaar zomer speelde Hanna nog op het North Sea Jazz Festival.

PLATEN

Rob Mostert. (Persfoto)

HAMMONDORGANIST ROB MOSTERT NEEMT PLAAT OP MET RUDY VAN GELDER

Hammondorganist Rob Mostert heeft medio februari bij producer/technicus Rudy van Gelder in Englewood Cliffs (New Jersey, VS) opnamen gemaakt voor een nieuw album. Mostert kon tijdens de sessies beschikken over de Hammond C-3 van zijn legendarische voorganger Jimmy Smith.

Rudy Van Gelder werkte veel voor het Blue Note-label en nam in zijn eigen studio talloze klassieke albums op. Hij is inmiddels 85 jaar, maar werkt nog iedere dag vijf uur. Op het album van Rob Mostert speelt saxofonist Houston Person als gast mee. Het is nog niet bekend hoe het nieuwe album gaat heten en wanneer het verschijnt. Rob Mostert gaat vanaf november 2010 met zijn band (Chris Strik (dr), Tom Klein (gt) en Karin Wartenbergh (voc)) een tour maken langs de Nederlandse theaters.

BRAD MEHLDAU MAAKT CD MET KAMERORKEST

Pianist Brad Mehldau heeft zijn nieuwe plaat met een kamerorkest opgenomen. De dubbel-cd, met als titel 'Highway Rider', verschijnt medio maart bij het label Nonesuch. Rond die tijd is Mehldau op tournee in Nederland.

'Highway Rider' is geproduceerd door Jon Brion. Met hem maakte Mehldau in 2002 al het album 'Largo'. Ook daarop waren strijkers te horen, evenals koperblazers. Mehldau nam de nieuwe cd met zijn vaste trio op (met bassist Larry Grenadier en drummer Jeff Ballard) en nodigde als gasten drummer Matt Chamberlain en saxofonist Joshua Redman uit. Het album bevat vijftien tracks. Mehldau maakte zelf de orkestraties voor het kamerorkest. De volgende maand is Brad Mehldau voor drie soloconcerten in Nederland. Hij speelt in Eindhoven (17 maart), Groningen (19 maart) en Amsterdam (20 maart).

Bekijk de 'Highway Rider behind the scenes'- film; [klik hier: http://www.youtube.com/watch?v=V-YHTt20008](http://www.youtube.com/watch?v=V-YHTt20008)

NIEUWS

Nieuwe website informeert over jazz in Het Gooi

Sinds begin deze maand kunnen Gooise jazzliefhebbers voor informatie over regionale jazzactiviteiten bij de website www.jazzinhetgooi.nl te rade gaan. Op deze nieuwe website is onder meer een actuele concertagenda te vinden. Die bestrijkt Het Gooi in ruime zin, dus ook bijvoorbeeld Eemnes, Weesp en Loosdrecht. "Via de website wil ik trachten de groeiende, maar sterk versnipperde regionale jazzscene prominenter op de kaart te zetten", zegt initiatiefnemer en jazzpromotor Henk de Boer. De website is nog in ontwikkeling en zal geleidelijk uitgebreid worden.

Manu Katché gastprogrammeur Dinant Jazz Nights

Drummer Manu Katché is dit jaar gastprogrammeur van de Dinant Jazz Nights. Samen met de organisatie zal hij het programma samenstellen. Vast onderdeel van het festival is de wedstrijd Jong Jazztalent. Voor deze wedstrijd zullen dit jaar zes groepen door een vakjury worden geselecteerd. De 13de editie van de Dinant Jazz Nights wordt van 16 tot en met 20 juli in de tuinen van de Leffe Abdij (Dinant) gehouden. (<http://www.dinantjazznights.org/>)

Amsterdamse jazzworkshop maakt cd met werk Bob Driessen

De musici van de Amsterdamse jazzworkshop Groovin' High hebben een cd gemaakt. De plaat heet 'To the Edge' en bevat zeven nieuwe composities van saxofonist Bob Driessen. Ze worden uitgevoerd door tien muzikanten op saxofoons, drums, piano, conga's, gitaar en (elektrische) bas. Bob Driessen is leider van de wekelijkse workshop, die al sinds eind 2001 plaatsvindt. Hij was onder meer saxofonist in het Willem Breuker Kollektief en De Volharding. (<http://www.myspace.com/groovinhighjazz>)

PRIJZEN

Bert Joris tijdens Jazz Middelheim 2009. (Foto: Tom Beetz)

BERT JORIS KRIJGT VLAAMSE CULTUURPRIJS VOOR MUZIEK 2009

Trompettist/componist/arrangeur Bert Joris heeft 1 februari in Kortrijk de Vlaamse Cultuurprijs voor Muziek 2009 gekregen. "Hij gaf de Vlaamse/Belgische jazzscene een gezicht in het buitenland en zijn naam wordt in één adem genoemd met vaderlandse monumenten als Toots Thielemans en Philip Catherine", aldus de jury over Joris.

De jury roemde niet alleen de trompettist, maar ook de componist Joris: "Zijn filmmuziek en groot symfonisch werk zijn van een zeer hoog niveau. Toch blijft hij in al die genres steeds zichzelf, herkenbaar en persoonlijk. Altijd gekruid met een 'blue note'." Als prijswinnaar mocht Bert Joris een bedrag van 12.500 euro mee naar huis nemen. Met de Cultuurprijzen bekroont de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks persoonlijkheden en organisaties die 'kleur en uitstraling geven aan de cultuurbeleving in Vlaanderen'. De prijs voor muziek ging dit jaar naar musici uit de categorie jazz/klassiek/hafabra.

OVERIG

MUSICXPORT.NL STEUNT VIJF JAZZFORMATIES BIJ BUITENLANDS AVONTUUR

Bik Bent Braam, Monsieur Dubois, State of Monc, Tineke Postma en Peter Beets mogen deelnemen aan MusicXport.nl 2010. Dat meldt de nieuwsbrief van het Muziek Centrum Nederland (MCN). Ze krijgen geld om hun vleugels in het buitenland uit te slaan. Ook worden ze daarbij ondersteund door een coach.

De organisatie MusicXport.nl helpt artiesten die willen doorbreken in het buitenland. Voor het eerst mochten dit jaar ook jazzmusici een jaarplan indienen. In dat plan moest staan waar ze dit jaar in het buitenland willen optreden en wat het uiteindelijke doel daarvan is. Ook de managers van de musici moeten de handen uit de mouwen steken. Ze moeten cursussen volgen, contacten opdoen en bezoeken afleggen. De belangstelling voor ondersteuning door MusicXport.nl was zo groot dat later in 2010 nog een tweede ronde inschrijvingen volgt. MusicXport.nl is een initiatief van Buma Cultuur en het MCN.

NIEUWS

Orkestleider Maria Schneider.
(Foto: Jimmy en Dena Katz)

Maria Schneider op The Hague Jazz

Tijdens het komende festival The Hague Jazz zal trompettist Wallace Roney optreden met het Metropole Orkest onder leiding van Maria Schneider. Het concert zal in het teken staan van trompettist Miles Davis en draagt de titel 'A Tribute to Miles Davis'. Ook mondharmonicaspeler/gitarist Toots Thielemans en saxofoniste Candy Dulfer komen naar Den Haag. Meer namen volgen binnenkort. The Hague Jazz is op 11 en 12 juni 2010 en vindt plaats in het World Forum Den Haag.

Carlo Nardozza 'artist in residence' bij Jazz Maastricht Promenade

De Vlaamse trompettist Carlo Nardozza is in oktober 'artist in residence' van de Jazz Maastricht Promenade. Hij deelt deze functie met saxofonist Daniel Daemen. Nardozza gaat binnenkort met het Tuesday Night Orchestra een cd opnemen met werk van Luikse componisten als Rene Thomas en Bobby Jaspar.

Chet Baker-boek Jeroen de Valk in Hongaars vertaald

Het boek dat jazzjournalist Jeroen de Valk eind jaren tachtig over trompettist Chet Baker schreef, verschijnt volgende maand in een Hongaarse vertaling. De ondertitel 'Herinneringen aan een lyrisch trompettist' werd in die taal 'A lírai hangú jazztrombitás'. Eerder verschenen edities in het Nederlands, Duits, Engels en Japans. Het boek werd hier door uitgeverij Van Gennip drie jaar geleden in een drastisch geactualiseerde en uitgebreide editie opnieuw uitgebracht. Deze editie vormde de basis voor de Hongaarse uitgave.

(<http://www.libri.hu/konyv/chet-baker.html>)

OVERIG VERVOLG

ORKEST DE VOLHARDING IS NIET MEER

Na 38 jaar is er een eind gekomen aan Orkest De Volharding. Zonder subsidie van het NFPK+ zegt het orkest niet meer levensvatbaar te zijn. De Volharding gaf op 21 februari zijn laatste concert in het Muziq in Amsterdam.

Het NFPK+ achtte De Volharding niet onderscheidend genoeg om nog voor rijkssubsidie in aanmerking te komen. De orkestleden zagen het niet zitten om 'te proberen om nog wat subsidiekruimels bij elkaar te vege' en als een 'slap aftreksel' door te gaan. Het was voor het orkest 'alles of niets'.

Orkest De Volharding gaf in 1972 zijn eerste concert. Initiatiefnemer was Louis Andriessen. Ook klarinettist/saxofonist Willem Breuker, bassist Maarten Altena en klarinettist/saxofonist Theo Loevendie waren ooit lid. Veel Nederlandse componisten, onder wie Martijn Padding en Rob Zuidam, kregen compositieopdrachten van het ensemble.

'ARTIESTEN EN MANAGERS KRIJGEN MEER MACHT IN DE MUZIEKINDUSTRIE'

Artiesten en managers zullen ten opzichte van platenmaatschappijen aan macht gaan winnen. Dat is een van de conclusies uit het rapport 'Music Industry Meltdown: Recasting the Mold' van onderzoeksbureau Forrester. Het werd eind januari tijdens de internationale muziekbeurs MIDEM gepresenteerd.

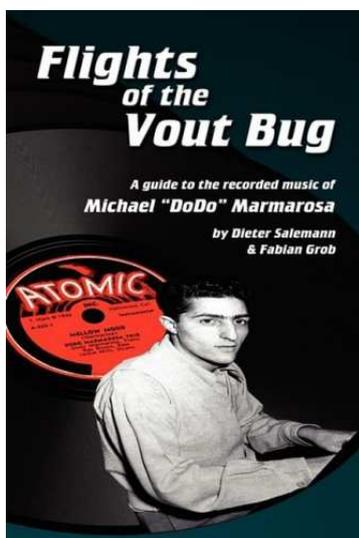
De machtsverschuiving vloeit voort uit het enorme aanbod van gratis muziek op internet en de teloorgang van de cd als muziekdrager. Met name jonge muziekliefhebbers vinden het heel normaal dat ze niets voor hun muziek betalen. Sinds de eeuwwisseling is de opbrengst van muziek in de VS en Europa daardoor met ruim veertig procent gedaald. Volgens Forrester is deze ontwikkeling onomkeerbaar. Gratis muziek zal niet meer verdwijnen. De muziekindustrie heeft te lang getracht om het tij te keren en het publiek op andere gedachten te brengen. Dit niet altijd tot genoegen van veel artiesten die vinden dat de platenmaatschappijen meer met hun tijd moeten meegaan. Volgens het onderzoeksbureau heeft de industrie veel te veel aan symptoombestrijding gedaan, waardoor illegale aanbieders terrein konden veroveren. Daar komt langzamerhand verandering in. Als voorbeeld noemt Forrester overeenkomsten met diensten als YouTube, Spotify, Comes With Music en TDC Play. De industrie moet meer van dit soort allianties sluiten met nieuwe aanbieders, zo beveelt het onderzoeksbureau aan. Kansen zijn er genoeg, stelt Forrester. Er is veel belangstelling om in digitale muziek te investeren. En er liggen nog veel innovaties in het verschiet. Forrester gelooft dat platenmaatschappijen de belangrijkste investeerders in artiesten blijven, maar ziet veel alternatieven. Artiesten en managers zullen een grotere vinger in de pap krijgen.

CORRECTIE op JazzFlits nummer 132

In de vorige JazzFlits stond een bericht over de presentatie van een boek over drummer **Pierre Courbois**. Wij meldden dat het boek op 24 april in de Stadsschouwburg in Amersfoort gepresenteerd wordt. Dit moet de Stadsschouwburg in **Arnhem** zijn, de woonplaats van Courbois.

JAZZ OP PAPIER

DODO MARMAROSA, 'EEN VERGETEN MAN'

Dieter Salemann & Fabian Grob.
Flights of the Vout Bug:
a guide to the recorded music of
Michael 'DoDo' Marmarosa.

Albany, GA: BearManorMedia, 2009.
 XIV, 278 pag. softc.
 Prijs 20,25 euro.

Alleen die naam al, Marmarosa, welluidend en onmiskenbaar van Italiaanse oorsprong. De naam inspireerde Jules Deelder tot een gedicht, met de hierboven aangehaalde kenschets. Het sluit af met 'Kan iemand mij/vertellen/hoe dat kan?' Iemand met zo'n naam vergeet je immers nooit. Maar bovenal: Marmarosa was een zeer gewaardeerd pianist. En dan die voornaam, Dodo. Die roept herinneringen op aan het uitgestorven dier. Twee platenhoezen waarop het is afgebeeld, getuigen daarvan. In werkelijkheid heette hij Michael; do-do waren gewoon twee lettergrepen waarmee hij in brabbeltaal van een tweejarige zichzelf bedoelde. Klassiek opgeleid, ontmoette hij op een keer Erroll Garner, die hem inwijdde in de geheimen van jazzpiano zoals gespeeld door Art Tatum en Teddy Wilson. Ervaring in de plaatselijke bands van Pittsburgh deed hem al op zeventienjarige leeftijd belanden in de band van Gene Krupa. Daarna volgden binnen een periode van vier jaar achtereenvolgens de orkesten van Charlie Barnet, Tommy Dorsey, Artie Shaw, Boyd Raeburn en nog eens Artie Shaw. Maar Marmarosa maakte vooral naam in gezelschap van Buddy DeFranco en Lucky Thompson, in kleine formaties die voortkwamen uit de grote bands, en die van Lester Young, Wardell Gray en Charlie Parker. Zijn bijdragen beperkten zich echter tot plaatopnamen; hij was er nooit een vast lid van. Hij ontweek de publiciteit, vertoonde bij tijden een onevenwichtig gedrag, met het gevolg dat het na 1949 stil werd om hem heen. Een mislukt huwelijk, voortijdig ontslag uit militaire dienst na een shockbehandeling en een zenuwtrek in de rechterhand maakten het er allemaal niet beter op.

Zijn comeback in 1961 met een lp voor Argo was slechts van korte duur. In 1997 verscheen er een cd op Uptown, met een paar plaatselijke sessions die het gat opvulden tussen 1950 en 1960. In het dertig pagina's tellende boekje stond tevens een interview dat producer Robert E. Sunenblick in 1995 met Dodo had gehouden. Vol medewerking vertelt hij daar over zijn actieve leven als muzikant, maar zijn teruggetrokken bestaan in de ruim dertig jaar daarna blijft zo goed als onbesproken. Maar uiteindelijk gaat het om de muziek die hij heeft nagelaten. In Duitsland hebben twee liefhebbers jarenlang nauwkeurig bijgehouden wat er van hem op de markt kwam. Daarvan doen zij nu uitgebreid verslag in een beredeneerde discografie, uitgegeven in de verre staat Georgia! We vinden hier alles wat in een discografie tegenwoordig gebruikelijk is. Met één beperking: Salemann en Grob vermelden alleen de eerste en de meest recente releases; tussenliggende heruitgaven hebben ze weggelaten, hetgeen voor het gros van de liefhebbers echter geen probleem kan zijn. Een waardevolle toevoeging – en dat geldt met name voor al die radio-opnamen van bigbands – is, dat bij alle opnamen, voorzover de samenstellers die te pakken konden krijgen, is aangegeven of Marmarosa erop soleert of een intro speelt. Alle sessions zijn omgeven met commentaren, vraagpunten en de vele bronnen waaruit de beide heren hebben geput. In een essay van 37 pagina's wordt het werk van de pianist geëvalueerd, en er zijn achttien fotoprints, waarvan ik zeker de helft nog nooit had gezien. De bibliografie is redelijk, al zocht ik vergeefs naar het luxueuze opus uit 2002 van Zammarchi en Mas over DeFranco, met zestien verwijzingen naar Marmarosa. Minder mooi is de bladspiegel van het boek, met de titel op elke pagina zonder enige tussenruimte tegen de bovenrand van de bladzij aan. Maar de inhoud getuigt van een fijn stukje vakwerk dat we moeten koesteren. **Jan J. Mulder**

CD-RECENSIES

BRAM STADHOUDERS

Halt

Eigen beheer

(Alleen te downloaden via

<http://www.bramstadhouders.nl>)

Bekijk Bram Stadhouders; klik hier:

<http://www.youtube.com/watch?v=Tes2V0KBS-0>

'Comprovisaties' op klassiek gitaar noemt de Tilburgse musicus Bram Stadhouders (23) zijn werk op zijn vijfde solo-cd 'Halt'. Hij trok zich terug in zijn Berlijnse woonkamer en behalve zijn instrument gebruikte hij samples, een laptop en een vocoder. De vocale samples komen uit alle werelddelen en zijn niet goed thuis te brengen. Ze dragen wel bij aan het ijle, sferische en filmische ambient-karakter van de negen nummers.

Zelf sprak Stadhouders in het Engels een verhaal in dat hij door de vocoder haalde. Het resultaat is in muzikaal opzicht niet geweldig. Saai en te hoogdravend. Liever horen we hem gitaar spelen. Dat kan hij als de beste. Als jochie begonnen, werkte hij op weg naar volwassenheid alle genres – waaronder de jazz – af, behaalde hij vele prijzen, stond hij op het North Sea Jazz Festival en produceerde hij eerder vier cd's.

Origineel, gedurfd en eigenzinnig zijn termen die op 'Halt' slaan. Stadhouders maakt pas op de plaats en voor wie rust zoekt op een album: direct 'Halt' downloaden. Stadhouders rijdt naar eigen zeggen met de luisteraar door een schemerige woestijn, danst met hem en loopt met hem door een beregende akker. Om te eindigen in een eenzame hut in de bergen. Je moet je inleven in de muziek, maar wie een beetje fantasie heeft ziet de beelden voor zich. Het mooiste op 'Halt' zijn de composities waarin Stadhouders de pure klank van zijn gitaar benut en zijn uitmuntende techniek etaleert. Meer heeft deze jonge virtuoso niet nodig.

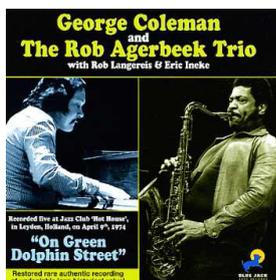
Hans Invernizzi

Henk Toornvliet, de man achter Blue Jack Jazz Records, gaat maar door met het op cd zetten van vergeten en nooit eerder uitgebrachte concertopnamen uit het nabije verleden. 'On Green Dolphin Street' is daar weer een mooi voorbeeld van. Saxofonist George Coleman toerde in 1974 twee weken in Nederland, België en Duitsland. Het Trio Rob Agerbeek - met Agerbeek zelf aan de piano, Rob Langereis op contrabas en Eric Ineke op drums - begeleidde hem. Het concert van 9 april in de Leidse Jazzclub Hot House werd opgenomen. We horen vier musici op de toppen van hun kunnen. Agerbeek soleert uitgebreid. Rob Langereis begeleidt als een beul. Hij moet tijdens of na dit concert vast een keer kramp hebben gekregen. Ook Eric Ineke gaat verschrikkelijk tekeer. Aangestoken door Coleman begeleidt en soleert hij of zijn leven ervan afhangt. Zo ken ik hem helemaal niet. Zeker in 'I Remember April' is het hek bij Ineke van de dam. Ook George Coleman zelf laat zich niet onbetuigd. Hij is een hardbopper, maar veroorlooft zich heel veel vrijheid.

Alles gaat op deze cd in een hogere versnelling dan normaal. Een typerend voorbeeld daarvan is 'Wave', een compositie van Jobim. Coleman is bijna niet bij te houden. 'Walkin'' heeft bij deze heren niets meer met lopen te maken, maar doet meer denken aan een crosscountry-race. Als je Rob Agerbeek hier bezig hoort, begrijp je heel goed dat drummer Art Blakey hem in 1976 zou vragen om de vaste pianist van zijn band te worden. Omdat Agerbeek andere verplichtingen had, ging dat niet door. Het is jammer dat 'Impressions' wordt weggefadeed na de drumsolo. Waarschijnlijk liep de tape toen op zijn eind. Met 'On Green Dolphin Street' haalt u een cd met bijna een uur lang knallend en knetterend vuurwerk in huis.

Hessel Fluitman

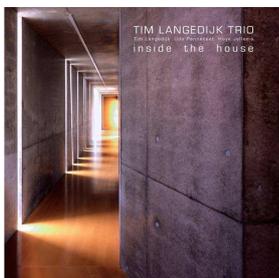
GEORGE COLEMAN AND THE ROB AGERBEEK TRIO On Green Dolphin Street, Blue Jack Jazz Records

Bekijk George Coleman; klik hier:

http://www.youtube.com/watch?v=ds6VC_huibE

TIM LANGEDIJK TRIO
Inside The House
 The Sand Records

Bekijk Tim Langedijk Trio; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=xtZCpSirQK8>

CHRISTIAN HASSENSTEIN
Conversations
 NRW Records
 (www.christianhassenstein.com)

Bekijk Christian Hassenstein; klik hier:
www.youtube.com/watch?v=MSsgn4UINeg
 (midden in beeld)

VERVOLG CD-RECENSIES

Over de debuut-cd van het Tim Langedijk Trio, 'Testimonials' schreef ik in JazzFlits nr. 98: "Waarom heeft de wereld nog nooit gehoord van Tim Langedijk?" Na deze prima plaat rijst nu de logische vraag: wat is er intussen van dit trio geworden? Het gaf in 2008 vier concerten en in 2009 nog eens vier. Dat is echt niet genoeg om door te breken. Maar nu is er het volwassen album 'Inside The House'. Het trio bestaat uit gitarist Tim Langedijk, bassist Udo Pannekeet en drummer Haye Jellema. Samen hebben ze een vette sound, opgebouwd rond het gespierde, maar ook genuanceerde spel van Langedijk. Grofweg doet hij enerzijds aan Bill Frissel en anderzijds aan John Scofield denken. Langedijk is ook de eigenzinnige componist van de negen stukken die op 'Inside The House' staan. De popachtergrond van de muzikanten staat borg voor frisse muziek en dus voor echte fusion. Op de vijfde track (het titelstuk) wordt echter ineens een andere weg ingeslagen als een Amerikaans line dance-nummer wordt ingezet. Het heeft een quasi-serieus duf ritme. Daarna is ook 'I'll Fly Home' geënt op pure country. Laten we het maar zien als een humoristisch uitstapje. Worden spectaculaire artiesten vaak luidkeels aangekondigd met: 'The one and only...', Tim Langedijk gebruikt deze titel voor een uitgebalanceerde en wonderschone ballad. Wat een contrast.

Wellicht gaat u binnenkort meer van dit trio horen. Aan Langedijk, Pannekeet en Jellema zal het niet liggen. Ze zijn volledig aan elkaar gewaagd en de open structuur van hun muziek is een verademing. Nu nog een goede distributeur voor hun cd's en meer speel mogelijkheden op de podia.

Peter J. Kortzen

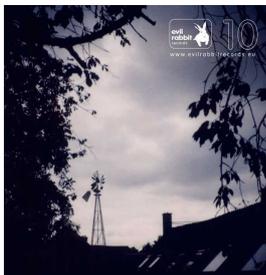
Zo prominent als de titel van deze live-opname op het omslag is geplaatst, zo treffend is deze gekozen. Want dit album bevat inderdaad 'Conversations' van gitarist Christian Hassenstein met drummer Joost Lijbaart en bassist David Friesen (die een Hema-gespeelde bas bespeelt, zie www.youtube.com/watch?v=wkAd5z3jYuA). En de muziek heeft ook een hoog communicatief niveau.

'Conversations' bevat een aantal standards en composities van Hassenstein en Friesen. Het spel van Hassenstein wordt gekenmerkt door helderheid, dynamiek en speelsheid. Zijn lucide manier van spelen creëert een open ruimte waarin de noten als het ware dansen als zaadjes van een paardenbloem. Lichtvoetig en sierlijk. Hassenstein speelt, op elektrisch en akoestisch gitaar, elegant en met zorg. Elke noot is zowel gracieus als doeltreffend. Alsof elk thema met een glimlach omgeven is.

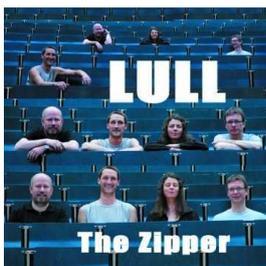
'Je hoort de aandacht voor detail. Je voelt de liefde en het respect voor muziek. Jazz in optima forma!'

In 'Conversations' hoor je de aandacht voor detail die bij herhaald luisteren meer en meer fascineert. En je voelt de liefde en het respect voor muziek en zeker ook de animo om het gesprek aan te gaan. Hassenstein is dan ook volledig 'on speaking terms' met Friesen en Lijbaart en vice versa. Deels trekt het trio gelijk op, deels is sprake van een uitwisseling van ideeën waarin improvisatie een essentieel element vormt. Die improvisaties zijn het gevolg van daadwerkelijke communicatie, waarvoor goed luisteren naar elkaar en het zoeken naar gedeeld begrip essentieel zijn. Jazz in optima forma!

Frank Huser

AB BAARS/MEINRAD KNEER**Windfall****Evil Rabbit Records****BLACK GOLD 360****LM6iX****Beluga Recordings**www.belugarecordings.comFEATURING BOB ROOS DRUMS LUCAS DOLS BASS
TEUS NOBEL TRUMPET COEN KALDEWAY REEDS

Dit album is gratis te downloaden; klik hier: <http://www.belugarecordings.com/>
(het album 'LM6iX' staat links bovenaan)

LULL**The Zipper****Leo Records**www.leorecords.com**VERVOLG CD-RECENSIES**

Dat Ab Baars goed gedijt in combinatie met strijkers wisten we al van zijn vaste duo met altvioliste Ig Henneman. Op 'Windfall' treffen we hem in gezelschap van bassist Meinrad Kneer, wiens sublieme strijkwerk perfect combineert met de legato-lijnen die Baars op zijn tenorsax laat horen (bijvoorbeeld in 'The Staircase Incident', de opener). Soms zijn hun muzikale hersenspinsels vloeiend en welluidend, zoals in het Messiaen-achtige 'Insinuated Instabilty' (met Baars op klarinet), of de hoge boventonen van Kneers bas in combinatie met Baars' shakuhachi in 'Long Way Home'. Maar we kennen Baars ook als een muzikant die graag de rauwe kanten van zijn instrument opzoekt, en dat gebeurt in diverse stukken, zoals in de lange, harde noten van 'The Pledge'. Kneer plaatst in dat nummer een tegenlijn die haast klassiek aandoet. Zo is 'Windfall' een cd vol met contrasten, confrontaties en conversaties van twee ideaal op elkaar afgestemde muzikanten.

Herman te Loo

In de jewel case van deze cd zit een wattenstaafje. Dat wil zeggen: Maak je oren maar goed schoon, want op deze plaat valt veel te beluisteren. En dat is waar. Black Gold 360 is de projectnaam van producer Simon Sixsmith, afkomstig uit Manchester, maar vijftien jaar geleden neergestreken in Utrecht. De elf stukken op 'LM6iX', zijn derde cd, zijn afwisselend en avontuurlijk.

'LM6iX van Black Gold 360 is een leuke verrassing zo vroeg in het nieuwe jaar.'

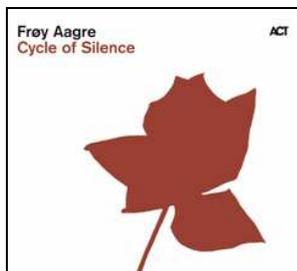
Met elektronica en samples schept hij aansprekende sfeerbeelden, die door levende muzikanten extra leven in worden geblazen. Zo levert Coen Kaldeaway met een sublieme, ronde toon op basklarinet (denk: John Surman) zijn bijdragen aan 'Angel of the North' en het orkestrale 'This Machine Kills...'. In 'Best of the Bad, Love & Light' mag trompettist Teus Nobel laten horen dat ook hij uit het juiste solistische hout is gesneden. Bassist Lucas Dols en drummer Bob Roos maken het levende kwartet compleet, maar de echte held is natuurlijk Sixsmith zelf, die de soundscapes heeft bedacht en ingevuld. Het wordt nergens freakerig, soms loungeachtig, maar zonder de slaapverwekkende bijwerkingen van dat genre. En er zit genoeg rust in de opbouw, zodat je niet het gevoel krijgt dat er maar wat willekeurig wordt gezapt. Een leuke verrassing, zo vroeg in het nieuwe jaar.

Herman te Loo

Het kwartet Lull komt uit Oostenrijk en bedrijft (met een kleine interval) bijna een decennium lang vrije improvisatie. Op 'The Zipper' laten ze horen hoe groot het spectrum is dat ze bestrijken. De opener, 'The Latchkey', klinkt subtiel een kamermuziekachtig, met een hoofdrol voor de lichte altsaxofoon van Tanja Fechtmair. Maar bij track twee, 'Stide the Stroke' begeven we ons meteen op heel ander terrein: woest uitgehamerde Cecil Taylor-arpeggio's van pianist Josef Novotny en een stevige drive van drummer Fredi Pröll zetten de saxofoniste aan tot woeste uithalen en stevig scheurwerk. Het titelstuk ligt weer dicht tegen de stilte aan, met fraai basklarinet spel van Fechtmair en subtiel strijkwerk van cellist Uli Winter. Conclusie: Lull is een intens musicerend kwartet dat veel in zijn mars heeft, want zelfs in de lange stukken verslapt de aandacht van musici noch luisteraar.

Herman te Loo

FRØY AAGRE
Cycle of Silence
 Act

Bekijk Frøy Aagre op Midem; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=4PRS8sSAn38>

EBERHARD WEBER
Colours
 ECM

Bekijk Eberhard Weber solo; klik hier:
www.youtube.com/watch?v=1jChrfjgfmE

VERVOLG CD-RECENSIES

Het hoofdinstrument van de Noorse Frøy Aagre is de tenorsaxofoon. Op de cd 'Cycle of Silence' speelt ze echter sopraansax. Ze draait al enkelen jaren mee en kennelijk is ze toe aan een verbreding van haar klankpalet. Aagre studeerde op verschillende plekken in de wereld: in Birmingham, New York (bij David Liebman) en Buenos Aires. Ze verdiepte zich in klassiek, jazz, gamelanmuziek en de tango (in Zuid Amerika).

'Cycle of Silence' (cirkel van stilte, HF) is haar derde cd in zeven jaar tijd en wat mij betreft een voorlopig hoogtepunt. De Noorse speelt beschouwend, poëtisch, zachtmoedig en houdt het kleinschalig. Door het gebruik van oneven maatsoorten creëert ze ruimte en spanning in haar spel. Haar muziek wordt daardoor beeldend, gedragen en aangenaam meeslepend. In het openingsnummer 'Steamtrain' hoor je dat het mooist. Het verbeeldt de treinreis van het Noorse Bergen naar Oslo. En luister eens naar 'Siberia'. Daarin komen eenzame pianonoten voor en een trage sopraansax, uni-sono spelend met een cello. Aan het eind van het stuk heb je het gevoel dat je vanuit een vliegtuig de Siberische toendra's hebt bewonderd. In de compositie 'Atoms' laat Aagre zich van een andere kant zien. Het is muziek met een vleugje humor.

Frøy Aagre is een saxofoniste die het zoekt in de vereenvoudiging van haar melodieën. In de verklanking van de stilte en het scheppen van sfeer. Door ritmische ingrepen blijft haar muziek boeien. Het is niet de trage Noorse muziek die op het ECM-label te horen is, ook al speelt ze nergens echt up tempo. 'Cycle of Silence' is intrigerend en goed.

Hessel Fluitman

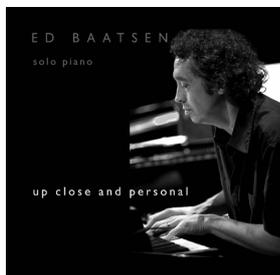
Het label ECM brengt met een zekere regelmaat boxen uit die een bundeling bevatten van eerder en afzonderlijk bij dit label uitgebracht werk. Zo ook 'Colours', een 3-cd box van bassist Eberhard Weber en zijn band Colours. De box bevat de albums 'Yellow Fields' (1975), 'Silent Feet' (1977) en 'Little Movements' (1980). Colours bestaat naast Weber (elektr. cb) uit Rainer Brüninghaus (toetsen), Charlie Mariano (saxen, fl), Jon Christensen (dr, op YF) en John Marshall (dr, op SF en LM). Hun werk ligt in het verlengde van het muzikaal concept dat Weber liet horen op zijn ECM-debuut 'Colours of Chloé' (1974).

Weber wordt wel vergeleken met basgitarist Jaco Pastorius. Een vergelijking die nauwelijks stand kan houden. Wel gaat op dat beiden een duidelijke rol hebben gespeeld in de ontwikkeling van de bas binnen de jazz. De typerende 'sound' van Eberhard Weber is onlosmakelijk verbonden met zijn instrument, een vijfsnarige elektrische contrabas, waarmee hij, dikwijls pizzicato (geplukt) een typische orkestrale zangerige toon creëert die het midden houdt tussen het geluid van een fretloze basgitaar en dat van een akoestische contrabas.

De box geeft een aansprekend overzicht van het vroege werk van Weber en is daarmee een betekenisvol toonbeeld van de ontwikkeling van de hedendaagse jazz en de rol die Weber daarin speelde. Ik spreek helaas in de verleden tijd. Want het is twijfelachtig of Eberhard Weber volledig zal herstellen van een beroerte die hem in 2007 trof. Het spelen is hem vanwege een halfzijdige verlamming tot op heden onmogelijk. Hij werkt op dit moment aan een compilatie van live-opnamen van solistisch werk uit de tijd dat hij lid was van de Jan Garbarek Group.

Frank Huser

ED BAATSEN
Up close and personal
White Muse
<http://www.edbaatsen.nl>

Bekijk een track van de cd; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=c5zv-PcA1zw>

HERMANHERMAN
Fugain
Brigadoon
<http://www.hermanherman.nl/>

VERVOLG CD-RECENSIES

'Up Close and Personal' is de nieuwe, solo-cd van Ed Baatsen. De pianist schreef en speelde alle nummers zelf. Baatsen heeft een lange staat van dienst in de Nederlandse muziekwereld. Na opleidingen bij de pianisten Jan Laurens Hartong en Rob van Kreeveld, speelde hij met musici als saxofonist Toon de Roos en de zangeressen Denise Jannah en Joke Bruys. Met bassist Henk de Ligt, drummer Wim Kegel en saxofonist Nils van Haften vormt hij het succesvolle kwartet Special Delivery. Baatsen begint deze cd in een Paul Bley-achtige stijl. Bij het vijfde nummer 'After the Rain' verandert de toon echter. Het stuk 'Initial Blues' bestaat uit twee delen. Baatsen zet in deel twee het bijna-klassieke thema uit deel een in een schitterende blues om. Bijna aan het eind van de cd pakt Baatsen in free-style uit in het nummer 'The Impressionist'. Zijn slotakkoord 'African Dreams', is een nummer vol ingetogen 'Abdullah Ibrahimneske' vrolijkheid.

'Met 'Up close and personal' heeft Ed Baatsen vooral een mooi album gemaakt. Het is een innige cd die zijn naam eer aan doet.'

Ed Baatsen heeft vooral een mooi album gemaakt. Mooi in elk opzicht. Het is mooi gespeeld, mooi gecomponeerd en mooi opgenomen. De titel van de cd komt geheel tot zijn recht: dit is een innige cd die inderdaad 'Up close and personal' is. En, zo zou ik er aan toe willen voegen, 'beautiful'.

Bart Hollebrandse

Zanger Herman van Doorn en gitarist Herman van Onnen vormen samen het duo hermanherman. Van Doorn is al heel lang actief als jazzzanger. Hij zong al mee op de 'Caoutchouc'-cd van bassist Niko Langenhuizen uit 1992. Daarop werden in het Spaans liederen van Garcia Lorca uitgevoerd. Rond de eeuwwisseling bracht Van Doorn twee cd's uit met het Finse kwartet Sid Hille. Ook geeft hij les op verschillende instituten. Dat doet zijn kompaan Herman van Onnen ook.

Behalve Spaans en Fins, zingt Herman van Doorn Frans. Dat doet hij op de nieuwe cd 'Fugain', die bij Brigadoon, het zanglabel bij uitstek, is uitgekomen. De opnamen werden in de eigen studio van Herman van Onnen gemaakt.

Op 'Fugain' staan liedjes van Michel Fugain, de chansonnier die met zijn Big Bazar de Franse liedwereld in de jaren zeventig flink opschudde. Fugain wilde nog wel eens uitbundig uit de hoek komen. De beide Hermannen hebben die uitbundigheid van de liedjes afgeslepen. Ze bouwden de begeleiding met aandacht en smaak opnieuw op. Herman van Doorn kreeg zo alle ruimte om de songs naar zich toe te trekken en zijn eigen interpretatie ten beste te geven.

In het slotnummer, 'Une Belle Histoire', wordt de zang heerlijk omlijst door de gestopte trompet van Jan van Duikeren, een cahon, incidenteel orgelspel en de gitaar van Van Onnen. Daarmee maakten ze een prachtige herinterpretatie van deze overbekende hit van Michel Fugain. Jan van Duikeren is niet de enige jazzmusicus op dit album. Ook contrabassist Boudewijn Lucas, percussionist Claus Toft en toetsenist Jeroen van Helddingen komen langs. Verder heeft de (klassiek) celliste Saartje van Campen aan de plaat meegewerkt. Pianist Thijs Borsten maakte de strijkersarrangementen. Het resultaat is pure schoonheid.

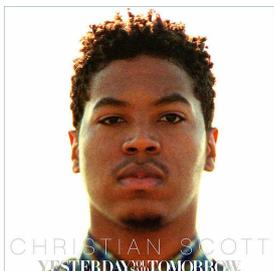
Hessel Fluitman

TORD GUSTAVSEN ENSEMBLE
Restored, Returned
 ECM

Bekijk het Ensemble; klik hier:
www.youtube.com/watch?v=ZPd_exqcFh0

CHRISTIAN SCOTT
Yesterday You Said Tomorrow
 Concord Jazz

Bekijk Christian Scott; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=L4918huTRwM>

VERVOLG CD-RECENSIES

Het Tord Gustavsen Trio maakte een veelgeprezen trilogie met 'Changing Places' (2002), 'The Ground' (2004) en 'Being There' (2006). Met een nieuw ensemble slaat de Noorse pianist op 'Restored, Returned' een andere weg in. Hoewel dat ingrijpender klinkt dan het is. Want ook op dit nieuwe album is onmiskenbaar de hand van Gustavsen merkbaar: weloverwogen spel, met trage en weemoedig gestemde composities. Het meest opvallende verschil met de platen van het Tord Gustavsen Trio, zijn de bijdragen van Tore Brunborg op tenor- en sopraansax en de vocalen van Kristin Asbjørnsen, die teksten van W.H. Auden zingt. 'Restored, Returned' biedt een contemplatieve atmosfeer waarin terughoudendheid het parool is. Hoewel saxofoon en stem het trio onloochenbaar nieuwe kleuren geven, blijft er toch die sluier van bedachtzaamheid en introspectieve fantasieën. Zoals het klinkt in de gezongen poëzie van Auden: 'Silence invades the breathing wood, where drowsy limbs a treasure keep', zo klinkt de muziek inderdaad als 'de stilte die de adem van het woud doorsnijdt, waar versufte ledematen een geheim bewaren'. Als een poëtische vertelling waar het meer gaat om de gevoelsmatige en fantasievolle verbeelding dan om de concreet herkenbare realiteit. Voor wie dat ook ervoer in de platen van het trio, is 'Restored, Returned' een begrijpelijk en waardevol vervolg.

Frank Huser

Dat de jonge trompettist Christian Scott enorm progressieve muziek maakt is bekend. Hij staat te boek als 'aanstormend talent', maar het lukt hem niet helemaal om die reputatie waar te maken. De jeugdige onbevangenheid waarmee hij in 2007 de geweldige cd 'Anthem' maakte is vervlogen. De opvolger 'Live at Newport' kon niet tippen aan zijn voorganger. Wel bleek tijdens recente concerten dat Scott meer autoriteit als bandleider heeft verkregen.

'Trompettist Christian Scott staat te boek als aanstormend talent. Het lukt hem niet helemaal om die reputatie waar te maken. Wel blijft Scott veelbelovend.'

Scotts nieuwe album 'Yesterday You Said Tomorrow' lijkt in het begin een zoektocht naar een duidelijke identiteit. Naar de geestdrift en passie van 'Anthem'. Helaas spelen pianist Aaron Parks en bassiste Esperanza Spalding dit keer niet mee. Matthew Stevens (gitaar) en Jamire Williams (drums) zijn nog wel van de partij. Zij zijn in hoge mate de sfeermakers op de cd. Ze spelen vanuit een rockend uitgangspunt en dat past perfect bij de brutale stijl van Scott. Gaandeweg wint het album aan kracht. De cd is opgenomen in de legendarische studio van Rudy van Gelder. Hij stelde de microfoons af en bepaalde de sound. De ballad 'Isadora' is extreem direct opgenomen, je hoort niet alleen de ademhaling van de trompettist, maar ook de lucht door zijn instrument stromen. Soms is zelfs te horen dat hij zijn lippen bevochtigt! Kortom, echt een ouderwets warm en intens geluid, inclusief wat ruis. Christian Scott blijft veelbelovend.

Peter J. Kortens

WWW.JAZZFLITS.NL

CONCERTVERSLAGEN

PAT METHENY ORCHESTRION GRONINGEN

Bezetting:

Pat Metheny (gt).

Datum en plaats:

3 februari 2010,
De Oosterpoort,
Groningen.

Pat Metheny plaatst zichzelf regelmatig voor grote muzikale uitdagingen. De afgelopen tijd heeft hij een techniek ontwikkeld waarmee hij een volledig orkest kan bedienen met zijn gitaar en pedalen. Het idee voor een mechanisch instrument dat een compleet instrumentarium aanstuurt, een zogenoemd orchestrion, stamt uit de late negentiende, begin twintigste eeuw. Metheny voert dit idee nu uit met de techniek van vandaag. Met zijn eigen Orchestrion toert hij de wereld rond. Voor zijn vierde concert kwam hij naar Groningen.

Pat Metheny voor zijn Orchestrion. (Foto: Jimmy Katz)

Op het podium van de Oosterpoort stonden een marimba en een vibrafoon met voor elke toon een klopper. Verder een piano en nog wat andere klankelementen. Ook had Metheny een klokken-spel meegenomen. Pas toen het doek omhoog ging werd het Orchestrion in vol ornaat onthuld. Een grote stellage met allerlei ritme-instrumenten werd zichtbaar. Pat Metheny hield de spanning er echter nog even in. Voordat hij met zijn mechanische orkest ging spelen, pakte hij eerst even zijn 'gewone' gitaar. Daarna bespeelde hij nog een 42-snarige Pikassogitaar. Maar toen was het dan zover. Hij kreeg de gitaar aangereikt waarmee hij alle instrumenten in het Orchestrion aanstuurde en zette het mechaniek in werking. Dat was een verbazingwekkend en overweldigend gebeuren. Metheny liet de verschillende onderdelen van het Orchestrion spelen door zijn gitaar op het te activeren instrument te richten of door een pedaal in te drukken. Door het gebruik van loops leek het geheel van instrumenten soms een eigen muzikaliteit te hebben. Leek het orkest een eigen leven te leiden. Sensationeel, was dat. Metheny vertelde dat hij zich als jochie van negen jaar al over iets dergelijks had gefantaseerd en nu kwam zijn droom dan eindelijk uit.

Metheny speelde niet alleen stukken van de cd 'Orchestrion'. Hij bewandelde ook nieuwe paden. Door de overmacht aan techniek was het hard werken voor hem. Hij was duidelijk nog zoekende. Niettemin was zijn spel overtuigend en werden de hoge verwachtingen gaandeweg het concert ingelost. In Groningen voelde hij zich voor het eerst echt op zijn gemak, bekende Metheny tussen de stukken door. De komende vijf maanden toert hij met zijn stellage vol instrumenten de wereld over. In die periode zal er vast een patroon in het concert slijpen.

Hessel Fluitman

BENJAMIN HERMAN KWARTET**Bezetting:**

Benjamin Herman (as),
Anton Goudsmit (gt),
Ernst Glerum (b),
Joost Patocka (dr).

Datum en plaats:

13 februari 2010,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Het Benjamin Herman Kwartet had nog niet eerder in Lantaren/Venster opgetreden, maar maakte dat gemis op 13 februari goed met een uitverkocht concert. Behalve drummer Joost Patocka hebben alle kwartetleden de Boy Edgarprijs gewonnen, gitarist Anton Goudsmit won hem zelfs dit jaar.

Benjamin Herman (links) en Anton Goudsmit. (Foto: Joke Schot)

Van alle bezettingen waarin Herman speelt is dit misschien wel de leukste. In zijn kwartet was hij energiek als altijd, aangejaagd door Anton Goudsmit, wiens spel nooit verveelt. Beiden bleven zichzelf en elkaar uitdagen en vuurden enorme hoeveelheden noten op het publiek af. Achter hen zat een heel 'steady' opererende ritmetandem. Ondanks het vaak nogal hoge tempo bleef de muziek open en helder. Veel stukken die gespeeld werden staan op de cd 'Hypochristmastreefuzz'. Zo werd geopend met het Misha Mengelberg-stuk 'Een beetje zenuwachtig'. In die compositie leidde strak geregisseerde chaos tot een hecht bandgeluid. Maar wat meer opviel gedurende de avond was de ontwikkeling van de individuele muzikanten. Patocka sloeg ferm, met meer power dan ooit en ook Herman had een opvallend mooi geluid. Dat laatste bleek vooral in de langzamere stukken zoals 'Would I Love You (Love You, Love You)' waarin Goudsmit een gloedvolle solo gaf. Hoogtepunt van het concert was 'Do The Roach' van de cd 'The Itch'. Glerum sloeg tijdens zijn solo zo heftig met zijn strijkstok op de snaren van zijn bas dat een stofwolk voor de zwarte gordijnen omhoog dwarrelde. Na afloop moest de band snel naar een ander optreden, maar gelukkig draaide dj Onno Post in de foyer.

Peter J. Korten

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

SIMIN

Bezetting:

Simin Tander (voc),
Jeroen van Vliet (p),
Cord Heineking (cb),
Etienne Nillesen (dr).

Datum en plaats:

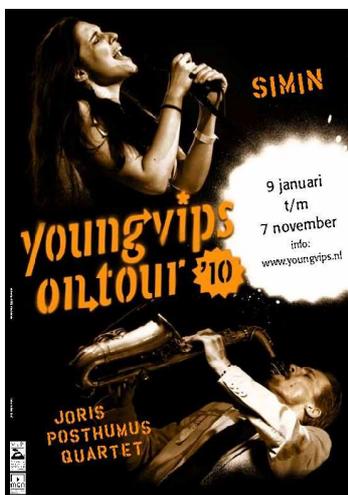
9 januari 2010,
Bimhuis,
Amsterdam.

Zangeres Simin Tander in het Bimhuis. (Foto: Maurits van Hout)

Misschien is wel het meest essentiële element in de concerten van Simin Tander dat zij een vocaliste is die niet zingt, maar musicert. Simin vertelt, speelt, verkent en ontdekt. Zij toont het publiek een panorama van meanderende paden die leiden naar verstilde vergezichten. Ook laat ze een gebied zien dat omgeven is door scherpergerande bergen, contouren die snerpnd en sissend de harmonie afbakenen. Die tegenstellingen kan zij als geen ander hanteren. In haar zang lossen de contrasten op, worden schaduwen verlicht en krijgen de verhalen die ze verteld vaste vorm. Niet alleen is haar musiceren technisch en muzikaal zeer begaafd maar ook authentiek en oorspronkelijk. Het is muziek van het moment, met klanken en taal die onbedacht ontstaan, hier en nu. De patronen en vaste lijnen in haar composities zijn als een diffuus licht dat zich uitspreidt over het podium. Telkens opnieuw is er de interpretatie en de improvisatie. Telkens opnieuw wordt het verhaal verteld in een nieuwe lezing met nieuwe accenten. En Simin doet dat niet alleen maar samen met haar bandleden. SIMIN is dus niet alleen de band die Simin Tander begeleidt, maar het collectief dat de verhalen creëert en interpreteert. Je hoort dat in het spel van haar medemusici. Het getuigt onbetwistbaar van grote klasse. Complimenten dus ook voor de programmeurs van de Young VIPS-tour.

Frank Huser

De Vereniging van Jazz en Improvisatiemuziek Podia (VIP) kent sinds 1997 de jaarlijkse jazztournee voor buitengewoon Nederlands talent met hoogwaardig eigen repertoire'. Met een dubbelconcert op toonaangevende jazzpodia worden de nieuwste jazzontwikkelingen van eigen bodem gepresenteerd. De programmeurs van de vereniging maken de selectie. Dit jaar zijn vocaliste Simin Tander en altsaxofonist Joris Posthumus de uitverkorenen. Op 9 januari vond in het Bimhuis de aftrap plaats van de Young VIPS-tour 2010.

PRIJSVRAAG

Jon Faddis. (Persfoto)

DIZZY GILLESPIE SPECIAL

Als een vroege opmaat van het festival The Hague Jazz treedt 20 maart het Metropole Orkest in het World Forum Convention Centre Den Haag op. Op het programma staat een eerbetoon aan trompettist Dizzy Gillespie. Als speciale gasten zullen saxofonist James Moody, trompettist Jon Faddis, trombonist Steve Turre en percussionist Giovanni Hidalgo van de partij zijn. Kaarten voor dit concert zijn verkrijgbaar via Ticketmaster. Meer info: www.thehaguejazz.com.

Twee JazzFlits-lezers kunnen twee toegangsbewijzen voor dit concert winnen. Om hiervoor in aanmerking te komen moet u de volgende vraag goed beantwoorden:

Ook tijdens de komende editie van The Hague Jazz treedt het Metropole Orkest in het World Forum op. Welke trompettist van naam speelt dan mee?

De eerste twee lezers die het juiste antwoord insturen, kunnen 20 maart gratis naar het concert. Het tijdstip van binnenkomst van de antwoorden is bepalend. Wie het eerst komt, wie het eerst maalt! U kunt uw antwoord sturen naar gillespiespecial@gmail.com. Vergeet niet uw naam en adres te vermelden.

Over de uitslag van de prijsvraag kan niet gecorrespondeerd worden. De medewerkers van Jazz-Flits en hun familie zijn van deelname uitgesloten.

IN MEMORIAM

ROGER GUÉRIN (1926 – 2010)

Met de Swingle Singers nam Roger Guérin in september 1972 het stuk 'Bitter Ending' op. De Franse toptrompettist kon toen niet vermoeden dat hij zelf zo bitter aan zijn eind zou komen. Guérin kwam zaterdag 6 februari om 04.00 uur in de morgen door verdrinking om het leven, nadat hij gered was uit een rivier vlak voor zijn woning in Saintes-Maries-de-la-Mer in de Camargue. Daar woonde hij sinds vijftien jaar. Nog op 9 januari vierde Roger Guérin zijn 84ste verjaardag met zijn kwintet in de Labory Jazz Club in Nîmes.

Roger Guérin (Saarbrücken, 9 januari 1926) genoot klassieke muziekstudies trompet en cornet aan het Conservatorium van Parijs. Hij verwierf er als tiener meerdere eerste prijzen. Guérin debuteerde in 1947 bij het orkest van trompettist/zanger Aimé Barelli. Zoals vele jonge jazzmuzikanten was ook hij niet vies van oude stijl-jazz, getuige zijn dienstverband bij Maxime Saury and his New Orleans Sound (waarvan ook de Amerikaanse trompettist/zanger Peanuts Holland en in 1954-'55 de latere bigbandleider Jean-Claude Naude deel uitmaakten).

Als saxofonist Charlie Parker in november 1950 voor de Franse publieke omroep ORTF optreedt met het orkest van Maurice Moufflard, is Guérin daar als orkestlid getuige van. Maar hij werkte met meer nu legendarische jazzmusici. Zo trok hij begin jaren vijftig veel op met gitarist Django Reinhardt. Uit dat decennium stammen ook opnamen met de saxofonisten James Moody, Don Byas, Lucky Thompson en Jazz Messenger Benny Golson, de pianisten Martial Solal en Bobby Timmons, drummer Roy Haynes, zangeres Blossom Dearie en trompettist Buck Clayton. Ook maakte hij platen met de Belgen Bobby Jaspar (ts) en Sadi (vibr, perc). Het verhaal gaat dat gitarist Jimmy Raney in februari 1954 zijn bootreis naar New York annuleerde, om toch maar een plaat te kunnen maken met Bobby Jaspar en Guérin. In totaal speelde Roger Guérin mee op meer dan honderdvijftig platen.

Tijdens het Newport Jazz Festival in juli 1958 mag Guérin Frankrijk vertegenwoordigen. Hij sleepte er meteen maar een Django Reinhardt Trofee in de wacht.

In de jaren zestig werkte Roger Guérin mee aan het album 'Paris Blues' met muziek van Duke Ellington (het is de soundtrack voor de gelijknamige MGM-film over twee Amerikaanse jazzmusici in Parijs), verving hij trompettist Clark Terry bij het orkest van Quincy Jones en zong hij bij de Blue Stars, de latere Double Six. Ook speelde Guérin in 1965 de trompetsolo in het populaire 'Armstrong' van de Franse zanger Claude Nougaro.

Van 1970 tot 1975 dirigeerde Roger Guérin de bigband van het Casino van Parijs. In België was hij in augustus 1979 te horen tijdens het Antwerpse festival Jazz Middelheim. Een half jaar later manifesteerde Guérin zich met de in Frankrijk woonachtige trompettist Bill Coleman als lid van de Trumpet Jazz Workshop. Zijn laatste grootste verdienste was het heropstarten van de Olympia Big Band in zomer 2006.

Met de dood van Guérin verliest de jazzwereld één van de laatste overlevenden die speelde aan de zijde van iconen als Django, Armstrong, Parker, Gillespie, Kenny Clarke. Zijn uitvaart vond woensdag 10 februari in zijn woonplaats plaats.

Erik Garrette

ACHTERGROND

DÉ JAZZPOSTERWINKEL

François Majeau toont de gelamineerde hoes van Donald Byrds Blue Note-album 'A New Perspective'. Achter hem hangen afbeeldingen van trompettist Chet Baker ('die met zijn vrouw Halema uit 1955') en The Rat Pack.
(Foto: Joke Schot)

Veel bezoekers kennen zijn stand op jazzfestivals, gevuld met tientallen jazzposters in allerlei formaten, kleur en zwart-wit. Wat niet veel mensen weten is dat de sympathieke François Majeau een atelier heeft in IJsselstein onder de naam Lamin'art. Aan JazzFlits vertelt hij met zijn Franse accent - Majeau is geboren in Perpignan - vol liefde over zijn vak: het lamineren van posters. En dan vooral jazzposters.

Een tijdje terug wist hij helemaal niets van jazz. "Klanten vertellen me enthousiast over de achtergrond van een jazzfoto die ze door mij laten lamineren. Ik wist eerst niet eens wie Chet Baker was." Dat is nu wel veranderd. Hij werkt nu samen met bekende fotografen zoals Paul Bergen en Andreas Terlaak. Zij leveren de prints aan en Majeau zorgt ervoor dat hun werk duurzaam gelamineerd wordt.

Over het proces vertelt hij: "De foto wordt eerst geplastificeerd met een geperforeerde folie. Daaronder komt een vel voorgeelijmd papier. Dit wordt op een op maat gemaakte dikke plaat mdf gelegd. Het geheel gaat in een speciale vacuümpers die ongeveer acht minuten wordt verwarmd tot 100°C. De gaatjes in de geperforeerde folie vloeien door de warmte dicht en zo ontstaat een strak oppervlak zonder luchtbelletjes." Daarna worden de randen netjes afgewerkt en in een passende kleur geverfd en wordt een ophangstelsel aan de achterkant aangebracht. Over de duurzaamheid zegt Majeau: "In het begin heb ik een proef gedaan met een stuk krantenpapier en een vel thermisch faxpapier. Nadat dit weken achter in de auto in het zonlicht had gelegen bleek dat UV-licht geen invloed had. Bovendien is een laminage goed afwasbaar."

'Klanten vertellen me over de achtergrond van een jazzfoto die ze door mij laten lamineren. Ik wist eerst niet eens wie Chet Baker was.'

Daarna vertelt hij een anekdote. "Zo was er op het North Sea Jazz-festival in 1996 een Duitse man die zei dat hij naar een bepaalde poster zocht van Chet Baker, die foto met zijn vrouw Halema in 1955. William Claxton maakte de foto en hij is uitgegeven door Editions du Desastre. Doordat ik altijd op zoek ben naar posters vond ik kortgeleden een vijftal exemplaren in een keldertje onder een winkel. Ik heb al die jaren het telefoonnummer van die man bewaard, dus ik ga hem deze week even bellen om hem te zeggen dat ik de poster eindelijk gevonden heb." Even later rolt François een poster uit die vandaag bij de post zat. Ook weer een zeldzaam exemplaar. "Tsjja, dat heb je als je het enige houtlaminagebedrijf van Nederland bent!" Naast kant en klare posters kunnen dus ook eigen foto's, tekeningen of krantenartikelen gelamineerd worden en dat is een mooi en duurzaam alternatief voor de traditionele wissellijst. "Eigenlijk is mijn bedrijf een 'slow business'; ik moet het hebben van mond tot mond-reclame. Mensen moeten het zien. Een advertentie zegt niet zo veel. Als ze een laminage in handen hebben worden ze meteen enthousiast."

Peter J. Kortens

Meer info over Lamin'art vindt u op: <http://www.laminart.nl> of <http://www.wallthatjazz.nl>.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 15 februari 2010

1. Steven Hobbs

Vibes Straight Up
(Challenge)

2. Gil Scott-Heron

I'm New Here
(XL)

3. Ahmad Jamal

A Quiet Time
(Dreyfus Jazz)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden (jazzflits@gmail.com). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel

Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortjen, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap

van de Klomp en Joke Schot. **Bijdragen:**

JAZZFLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS-logo** is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

VERVOLG ACHTERGROND

'LAAT JE VOORAL NIET INTIMIDEREN'

Als lezer van JazzFlits stapt u uiteraard onbevreesd over de drempel van welk jazzpodium dan ook. U weet zich immers verzekerd van de juiste 'jazzattitude'. Maar was dat bij uw eerste jazzconcert ook zo? Of moest u eerst wat moed verzamelen, bevreesd om uit de toon te vallen?

Jazzcriticus Howard Reich kan zich dat wel voorstellen. In het dagblad The Chicago Tribune geeft hij vijf adviezen die nieuwkomers een steuntje in de rug moeten geven. Volg die adviezen, zo verzekert hij de onzekere muziekliefhebber, en je slaat geen modderfiguur bij je entree in de wereld die jazz heet.

Advies 1: Ga eens bij een jazzkenner te rade

Laat je eens iets over jazz vertellen door iemand die er verstand van heeft, adviseert Reich om te beginnen. En wees dan niet bang om 'domme' vragen te stellen. Jazzkenners zijn maar wat blij dat ze iets van hun kennis kunnen etaleren, denkt hij. "Everybody who is an expert or has some expertise likes to share information, likes to share their knowledge."

Advies 2: Laat je niet intimideren door de muziek

Laat je vooral niet intimideren door de muziek, drukt Reich de nieuwkomer als advies nummer twee op het hart: "Don't worry if you don't understand what's going on onstage. You will find something to like in any jazz set — a tune, a beat, a chord." Geniet op je eigen manier, adviseert Reich. En laat je zeker niet uit het veld slaan door de jazzkenner naast je met een andere mening over wat goed en slecht is. "And if you feel completely lost, 'follow the drums'."

Advies 3: Ga niet op zoek naar de melodie

Als je de melodie niet kan onderscheiden, dan ben je vast niet de enige. In de moderne jazz gaat het nu eenmaal niet altijd om de melodie, legt Reich uit. "It's about the emotional gesture, and it's about the texture and the color of the music. Think of it more as (an abstract) Jackson Pollock painting than a still life, because a still life has objects you can recognize — in other words, a melody."

Advies 4: Let op de leider

De meeste formaties in jazzclubs zijn klein: een trio, een kwartet of kwintet. Probeer om te beginnen eens de leider te volgen.

Advies 5: Bekijk een film over jazz

Volgens Howard Reich kan een nieuwkomer ook behoorlijk wat opsteken van films over jazz. Niet zomaar een film over jazz, maar in het bijzonder 'Round Midnight' (1986), 'Young Man with a Horn' met Kirk Douglas in de hoofdrol (1950), en de documentaire 'A Great Day in Harlem' (1994) zijn de moeite waard. 'Round Midnight' met saxofonist Dexter Gordon in de hoofdrol, is eigenlijk een must, vind Reich. "It's a very sobering movie that deals with drug usage and the ups and downs of the jazz life. I don't think any other movie is more real in capturing what that life and musical culture is about."

Hans van Eeden

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVALS

Tatiana Koleva en Rutger van Otterloo.
(Persfoto: Elisabeth Melchior)

VPROJazzLive WEEKEND

Bimhuis, Amsterdam

5, 6, 7 maart 2010

(<http://vprojazzlive.radio6.nl>)

Met: Rutger van Otterloo/Tatiana Koleva (zie afbeelding), Nils Wogram/Simon Nabatov, Michiel Braams Wurli Trio, Mark Alban Lotz & A Dutch View on Fish, Craig Taborn, Benjamin Herman Quartet met Ruben Hein, Oruga en Rudder.

Voor de tweede keer organiseert de VPRO een weekend met acht ensembles uit de actuele jazz en improvisatiemuziek. Ze komen uit Nederland, de VS en Duitsland in speciale en nieuwe combinaties. Alles wordt live uitgezonden op Radio 6 en is ook te zien via de website vprojazzlive.radio6.nl. Na afloop van het weekend zijn alle concerten daar ook terug te horen. Het digitale kanaal Cultura 24 zendt delen van de concerten uit op 1, 8 en 15 april.

JAZZ MAASTRICHT MASTERS

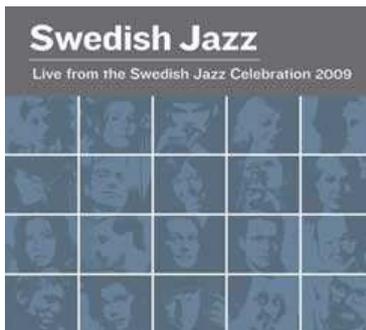
Theater aan het Vrijthof, Maastricht

19, 20 maart 2010

(<http://www.jazzmaastricht.com>)

Met: YesSister JazzSister, Pablo Held, Nils Petter Molvaer, Kurt Rosenwinkel Standards trio, Sheila Jordan, Sabine Kühlich, Jean-Luc Ponty & Wolfgang Dauner Duo, Musica Nuda en Richard Bona.

VARIA

GRATIS CD VAN ZWEEDESE JAZZ CELEBRATION 2009

Twintig Zweedse formaties kwamen vorig jaar maart in Gothenburg samen voor de eerste Swedish Jazz Celebration. Een feest van vijf dagen op drie plekken. Onder anderen gitarist Ulf Wakenius, zangeres Rigmor Gustafsson, trombonist Nils Landgren en zijn Funk Unit, het trio van pianist Jan Lundgren en het New Tango Orchestra waren er bij. De Zweedse radiozender P2, ook ter plekke, nam alle concerten op. Uit die opnamen heeft het Swedish Music Information Centre van iedere artiest een stuk gehaald en dat op een dubbel-cd gezet. Die dubbel-cd, 'Swedish Jazz' getiteld, is gratis te verkrijgen. Stuur u een e-mail met uw naam en adres naar karin.douren@mic.se en het album valt na enige tijd in uw brievenbus.

ACK VAN ROOYEN TACHTIG

Ack van Rooyen (links) met zijn oud-leerling trompettist Gary Kavanagh op 6 februari 2010 in de Regentenkamer Den Haag (zie verder pag. 1). (Foto: George Dankmeyer)